

Številka: 900-4/2008-456
Datum: 14. 9. 2022

Zadeva: Stališča 1. občne seje Državne revizijske komisije v letu 2022
Zveza: Osnutek predloga ZJN-3D

Državna revizijska komisija je na 1. občni seji v letu 2022, ki je potekala 13. 9. 2022, 14. 9. 2022 pa še korespondenčno, obravnavala osnutek predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnem naročanju (ZJN-3D) in v zvezi z njim sprejela naslednja stališča, ki jih posreduje Ministrstvu za javno upravo:

K predlogu 1. člena:

V predlogu dopolnitve drugega odstavka 21. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) je določeno, da je treba ponudnike tudi v primeru evidenčnih naročil obvestiti o izboru, v pojasnilu k predlogu člena pa piše, da jih je treba obvestiti o rezultatih izbora. Primerno bi bilo dodati zahtevo, da mora biti zahtevano obveščanje pisno. Pojem »pisen« ali »pisno« skladno s 14. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 namreč »*pomeni kateri koli izraz, sestavljen iz besed ali števil, ki se lahko prebere, natisne in nato pošlje, vključno z informacijami, poslanimi ali shranjenimi z elektronskimi sredstvi*«. Z dodatkom pojma »pisno« bi bili naročniki dolžni obvestiti ponudnike npr. vsaj po elektronski pošti in ne bi zadostovalo, da jih obvestijo le ustno (npr. fizično v prisotnosti ali po telefonu). S tem bi se preprečilo morebitno razhajanje in spore o tem, ali je bil ponudnik obveščen in o čem je bil obveščen. Besedilo predloga namreč ne določa nič v zvezi s tem, kakšno naj bo to obveščanje, v primeru evidenčnih naročil pa tudi ne velja šesti odstavek 37. člena ZJN-3¹, zato naročnik ne bi bil dolžan dokumentirati ustnega sporočanja o sprejeti odločitvi. Zatrjevanje, da bi v primeru sprejete odločitve (izbor ali neizbor) šlo za pomembno odločitev, ki ne dovoli ustnega sporočanja, ne bi bilo uspešno, ker se 37. člen ZJN-3 glede na drugi odstavek 21. člena ZJN-3 ne uporablja za evidenčna naročila.

Hkrati bi bilo treba zapisati, da naročnik obvesti ponudnike »o sprejeti odločitvi«, ne pa le »o izboru« (predlog člena) oziroma »rezultatu izbora« (obrazložitev predloga člena). Naročnik namreč lahko kljub prejemu ponudb ne izbere nobene ponudbe, ker npr. bi bile predrage ali je ugotovil, da je narobe zastavil povpraševanje. Sedaj uporabljeni pojem »izbor« namreč lahko

¹ Ne glede na prejšnje odstavke tega člena se za sporočanje, ki ne zadeva bistvenih elementov postopka javnega naročanja, lahko uporablja ustna komunikacija, če je vsebina ustne komunikacije zadostno dokumentirana. Bistveni elementi postopka javnega naročanja vključujejo dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, prijave za sodelovanje, potrditev interesa in ponudbe. V zadostni meri in z ustreznimi sredstvi, na primer pisnimi ali zvočnimi zapisi ali povzetki glavnih delov sporočil se dokumentira zlasti ustna komunikacija s ponudniki, ki bi lahko bistveno vplivala na vsebino in oceno ponudb.

implicira le na odločitev, da se javno naročilo odda, ker naročnik opravi izbiro. Zato bi bilo treba tudi prilagoditi besedilo »od oddaje naročila«, da bolj nevtrarno sporoči, da se obveščanje nanaša na katerokoli odločitev, ki jo sprejme naročnik v zvezi z evidenčnimi naročili.

Veljalo pa bi sicer razmisliti o tem, da se besedilo predloga dopolnitve drugega odstavka 21. člena ZJN-3 prilagodi tako, da bi bilo besedilo zapisano v tvorniku (da je naročnik nosilec dejanja obveščanja), ne pa trpniku, ker sedanje besedilo dopušča tudi možnost tolmačenja, ki presega naročnikovo dolžnost obveščanja s posredovanjem podatkov, temveč mu nalaga tudi dolžnost, da so gospodarski subjekti oziroma ponudniki tudi dejansko prejeli posredovane podatke, kar bi bila težava vsa takrat, ko gospodarski subjekt oziroma ponudnik ne bi želel prejeti naročnikovega sporočila (npr. blokiranje naročnika) ali pa bi ukinil naslov za obveščanje, ki ga je posredoval naročniku, ni pa mu sporočil novega.

Besedilo v tvorniku in z upoštevanjem drugih predstavljenih stališč bi se tako lahko npr. glasilo: »Naročnik v zvezi z naročili iz prejšnje povedi v 30 dneh od sprejema odločitve v zvezi z naročilom pisno obvesti vse ponudnike, od katerih je prejel ponudbo, o sprejeti odločitvi.«

Morda bi veljalo razmisliti, ali ne bi bilo mogoče celotnega drugega odstavka 21. člena ZJN-3 zapisati na novo oziroma bolj jasno in ga razdeliti v več odstavkov, pri tem pa odpraviti problem zaradi tolmačenja, ki je mogoče. Iz prve in druge povedi iz drugega odstavka 21. člena ZJN-3 je namreč razvidno, da se nanašata na evidenčna naročila, izločene sklope in nekatere izjeme iz 27. člena ZJN-3 in ne več le na »čista« evidenčna naročila, kot je bilo določeno do 1. 1. 2022, ko je začel veljati Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 121/2021; ZJN-3B), s katerim je bil spremenjen drugi odstavek 21. člen ZJN-3. V prvi povedi iz drugega odstavka 21. člena ZJN-3 so evidenčna naročila, izločeni sklopi in nekatere izjeme iz 27. člena ZJN-3 izrecno navedeni, v drugi povedi iz drugega odstavka 21. člena ZJN-3 pa so skupno poimenovani kot »ta naročila«. Pojma »ta naročila« ni mogoče razlagati, da se nanaša samo na »čista« evidenčna naročila, kot je bilo določeno do 1. 1. 2022, saj za tako tolmačenje v ZJN-3 po uveljavitvi ZJN-3B v drugem odstavku 21. člena ZJN-3 ni več opore. Tudi ne more biti dvoma, da so evidenčna naročila, izločeni sklopi in nekatere izjeme iz 27. člena ZJN-3 javna naročila, saj so v drugem odstavku 21. člena ZJN-3, 27. členu ZJN-3 in 73. členu ZJN-3 izrecno poimenovani kot javna naročila. Za evidenčna naročila, izločene sklope in nekatere izjeme iz 27. člena ZJN-3 glede na drugo poved iz drugega odstavka 27. člena ZJN-3 velja tudi sporočanje podatkov v skladu s 106. členom ZJN-3, ki pa je določba, ki je bila sicer z ZJN-3B spremenjena, vendar ne tudi glede tega, da se zaradi ZJN-3B širi druga poved iz drugega odstavka 21. člena ZJN-3 s »čistih« evidenčnih naročil, kot so bila določena do 1. 1. 2022, še na izločene sklope in nekatere izjeme iz 27. člena ZJN-3. V tretji povedi iz drugega odstavka 21. člena ZJN-3 je določena obveznost objave seznama javnih naročil, za katere velja, da so, prvič, morala biti oddana preteklo leto in, drugič, bila vredna vsaj 10.000 eurov brez DDV, vendar manj od vrednosti iz prvega odstavka 21. člena ZJN-3. Vendar javna naročila, ki izpolnjujejo ta pogoja, niso le »čista« evidenčna naročila, kot so bila določena do 1. 1. 2022, temveč tudi izločeni sklopi in nekatere izjeme iz 27. člena ZJN-3. Pri tem pa je treba upoštevati, da je pri izločenih sklopih vrednost glede na peti odstavek 73. člena ZJN-3 lahko do 80.000 eurov brez DDV, pri nekaterih izjemah iz 27. člena ZJN-3 pa se vrednosti upoštevajo glede na pravila iz drugega odstavka 22. člena ZJN-3, ki veljajo pri ocenjeni vrednosti, ki vsaj dosega t. i. evropske vrednostne pragove in je zato tako trenutno v 2022 pri javnih naročilih blaga in storitev na splošnem področju lahko ta vrednost do 140.000 eurov brez DDV oziroma 215.000 eurov brez DDV, pri naročilih blaga in storitev na infrastrukturnem področju pa do 431.000 eurov brez DDV. Tretjo poved iz drugega odstavka 21. člena ZJN-3 je zato mogoče razumeti, da določa obveznost objave seznama tudi za izločene sklope in nekatere izjeme iz 27. člena ZJN-3, vendar z nekaj specifikami:

- samo za tiste izločene sklope z vrednostjo vsaj 10.000 eurov brez DDV in manj kot 40.000 eurov brez DDV na splošnem področju oziroma z vrednostjo vsaj 10.000 eurov brez DDV in

- manj kot 50.000 brez DDV na infrastrukturnem področju, zato ne tudi za izločene sklope od 40.000 eurov brez DDV do 80.000 eurov brez DDV na splošnem področju oziroma od 50.000 eurov brez DDV do 80.000 eurov brez DDV na infrastrukturnem področju,
- samo za tiste nekatere izjeme iz 27. člena ZJN-3 z vrednostjo vsaj 10.000 eurov brez DDV in manj kot 40.000 brez DDV na splošnem področju oziroma z vrednostjo vsaj 10.000 eurov brez DDV in manj kot 50.000 brez DDV na infrastrukturnem področju, zato ne tudi za nekatere izjeme iz 27. člena ZJN-3 od 40.000 eurov brez DDV do 140.000 eurov brez DDV oziroma 215.000 eurov brez DDV na splošnem področju oziroma od 50.000 eurov brez DDV do 431.000 eurov brez DDV na infrastrukturnem področju.

Predlagana dopolnitev 21. člena ZJN-3 z vključitvijo še četrte povedi bi ob upoštevanju predhodno navedenega pomenila, da bi naročnik obveščal ponudnike v zvezi z izločenimi sklopi in nekaterimi izjemami iz 27. člena ZJN-3 samo v tistih primerih, ko ne bi bila podana katera izmed specifik, ki jih je predstavila Državna revizijska komisija. Po predlagani ureditvi bi to torej pomenilo, da mora naročnik obvestiti gospodarske subjekte oziroma ponudnike, če npr. nabavi živila za 30.000 eurov brez DDV, ne pa takrat, ko nabavi živila za 70.000 eurov brez DDV bodisi kot izločen sklop bodisi kot izjemo iz 17. točke prvega odstavka 27. člena ZJN-3.

Predlog novega tretjega odstavka 21. člena ZJN-3 uvaja nepotrebno dodatno administrativno obremenitev naročnikov, ki ne bo prispevala k večji konkurenčnosti v postopkih javnega naročanja ali k uresničevanju temeljnih načel javnega naročanja sicer. Naročniki lahko namreč le določena javna naročila načrtujejo v začetku leta, medtem ko drugih, za katera se pojavijo potrebe med letom, ne morejo vnaprej načrtovati. Poleg tega gre le za predvidena javna naročila, kar pomeni, da bo dejanska izvedba postopkov javnih naročil lahko povsem drugačna in bo načrt javnih naročil tako izgubil na pomenu. Načrti javnih naročil bodo tako predmet novelacij, saj bo dejansko življenje odstopalo od načrtovanih potreb. Novelacije bodo tudi popolnoma nepotrebno administrativno breme za naročnike. Ponudniki lahko javna naročila spremljajo na portalu javnih naročil in se tudi šele ob dejanskem začetku postopka (ko je odločitev naročnika gotova) odločajo, v katerih postopkih bodo sodelovali. Načrt javnih naročil bo naročnikom nalagal le dodatno obveznost, ki bo na koncu lahko le sama sebi namen.

ZJN-3 za javna naročila, ki dosegajo t. i. evropske vrednostne pragove, že določa možnost (in ne obveznost, saj uporablja pojem »lahko«; prvi odstavek 54. člena ZJN-3) obveščanja ponudnikov vnaprej v informacijo, in sicer na splošnem področju s predhodnim informativnim obvestilom, na infrastrukturnem področju pa s periodičnim informativnim obvestilom (54. člen ZJN-3). Zahteva, kot jo določa predlog zakona, je v bistvu strožja od tiste, ki jo celo za najvrednejša javna naročila zahteva pravo EU. Pravo EU zahteva obvezno predhodno obveščanje v primeru uporabe Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L 315 z dne 3. 12. 2007, str. 1), vendar morebitna kršitev te obveznosti ne pomeni nujno razloga za razveljavitev postopka oddaje javnega naročila v celoti (prim. sodbo Sodišča EU v zadevi Stefan Rudigier, C-518/17 z dne 20. 9. 2018). Razumevanje obveznosti po vnaprejšnjem obveščanju je mogoče razbrati tudi pri sklepanju okvirnih sporazumov, vendar šele od trenutka, ko naročnik objavi obvestilo o javnem naročilu, ko *»mora biti v obvestilu o javnem naročilu navedena ocenjena količina in/ali vrednost ter maksimalna količina in/ali vrednost blaga, ki se dobavi na podlagi okvirnega sporazuma, in da navedeni okvirni sporazum, ko je ta zgornja meja dosežena, preneha veljati«* (prim. sodbo Sodišča EU v zadevi Simonsen & Weel A/S proti Region Nordjylland og Region Syddanmark, C-23/20 z dne 17. 6. 2021).

K predlogu 2. člena:

Predlog prvega odstavka 2. člena ZJN-3D dopolnjuje točko č prvega odstavka 46. člena ZJN-3 z novim pogojem, ki naj sledi besedi »upoštevati«. Besedilo, ki naj bi se dodalo k točki č prvega

odstavka 46. člena ZJN-3, v resnici ni pogoj za izbiro postopka s pogajanjem brez predhodne objave, temveč pogoj, s katerim se (časovno in vsebinsko) omejuje uporaba postopka s pogajanjem brez predhodne objave. Zato bi bilo primerneje vključiti predlagano besedilo (v sicer nekoliko preoblikovani vsebini) kot samostojno poved za obstoječim zakonskim besedilom v točki č prvega odstavka 46. člena ZJN-3, npr. kot »Naročnik, kadar je to objektivno mogoče, gradnje, blago ali storitve po tem postopku odda ...«

Predlog prvega odstavka 2. člena ZJN-3D določa tudi rok, v katerem mora naročnik začeti izvajati transparenten postopek (*»najkasneje v roku 30 dni od oddaje naročila«*). Vendar predlagana rešitev ni nujno primerna, saj začetek izvedbe transparentnega postopka veže na zaključek netransparentnega postopka. Če naročnik omogoči ponudniku določen čas, da pripravi ponudbo (npr. tri delovne dni ali pa en teden), se ta vmesni čas ne bo štel v čas, ko naj naročnik začne izvajati transparenten postopek. Lahko bi se celo zgodilo, da bi se netransparenten postopek izvajal toliko časa, da bi se v vmesnem času lahko začel in zaključil tudi že transparenten postopek (npr. naročilo male vrednosti, ko naročnik ne bi mogel uporabiti možnosti iz točke d prvega odstavka 46. člena ZJN-3). S predlagano rešitvijo pa si naročnik lahko »kupi« čas, da v tem vmesnem času ne izvaja oziroma izvede transparentnega postopka, saj mu zakon omogoča »nakup« časa. Zaradi tega »nakupa« časa bi se lahko netransparenten postopek izvajal dlje časa, kot bi bilo sicer treba. Predlog prvega odstavka 2. člena ZJN-3D tako naročniku omogoča, da nabavlja dlje časa ali več, kot bi sicer lahko, če bi bil rok določen drugače. Rok za začetek izvedbe transparentnega postopka tako ne more biti vezan na zaključek netransparentnega postopka, temveč morajo aktivnosti potekati vzporedno, ko je to seveda objektivno mogoče.

V zvezi s predlaganimi spremembami v šestem in devetem odstavku 46. člena ZJN-3 (drugi in tretji odstavek predloga 2. člena ZJN-3D) Državna revizijska komisija meni, da predlagana rešitev posredovanja namere o izvedbi in obrazložitve postopkov s pogajanjem brez predhodne objave Državni revizijski komisiji ni primerna in smiselna.

Državna revizijska komisija kot prekrškovni organ nima inšpekcijskih pooblastil, v okviru katerih bi lahko samovoljno in redno izvajala pregled in nadzor nad ravnanji naročnikov. Zato zgolj s prejemom namere o izvedbi in obrazložitve postopka ne more izvesti vnaprejšnjega pregleda za vsak tovrstni postopek. Poleg tega prekršek predstavlja šele (pravnomočna) oddaja javnega naročila, medtem ko predlagana rešitev uvaja posredovanje namere in obrazložitve še pred začetkom postopka, ko torej prekršek še ne more biti storjen. Izvedba tovrstnih postopkov in obrazložitve razlogov za njihovo uporabo pa je sicer javno dostopna na portalu javnih naročil v prostovoljnih obvestilih za predhodno transparentnost.

Državna revizijska komisija zato meni, da predlagana rešitev ne bi pripomogla k morebitni bolj striktni oziroma bolj zakoniti uporabi tovrstnih postopkov, naročnike bi nepotrebno obremenila, Državna revizijska komisija pa bi razpolagala z dokumentacijo »na zalogo«, ki ne bi služila ničemur. Res je sicer, da postopki s pogajanjem brez predhodne objave predstavljajo izjemo in zato povečujejo tveganje nezakonite oddaje javnega naročila in storitev prekrška, vendar zgolj zato ni smiselno vnaprejšnje obveščanje in seznanjanje. Tudi v primeru kaznivih dejanj se organe prigone vnaprej ne obvešča na primer o vseh tveganih transakcijah in poslih.

Državna revizijska komisija še opozarja, da je dosedanja praksa pokazala, da je največ nezakonito oddanih javnih naročil prav v postopkih s pogajanjem brez predhodne objave iz razlogov nujnosti (točka č prvega odstavka 46. člena ZJN-3), predlog tretjega odstavka 2. člena ZJN-3D pa v deveti odstavku 46. člena ZJN-3 vnaša besedilo, ki izključuje obveščanje o teh postopkih. Navedeno še dodatno kaže na to, da predlagana rešitev ni smiselna in ne bo dosegla namena, za katerega je predvidena.

Sicer pa je treba upoštevati, da bi bila posledica tega obveščanja potreba po dodatnih opraviilih pri Državni revizijski komisiji, kar bi za seboj potegnilo vsaj potrebo po dodatnem kadru in s tem bi nastale tudi dodatne finančne posledice.

Če je želja po zmanjšanju števila netransparentnih postopkov, bi bila mogoča rešitev, da bi Ministrstvo za javno upravo naročnikom (obvezno) izdajalo neobvezujoča mnenja.

K predlogu 3. člena:

Ni jasno, kaj se zgodi v primeru, če je razlog na strani podizvajalca, na poziv naročnika pa ponudnik podizvajalca umakne in sam tudi dejansko (in ne le pravno) prevzame v izvedbo tisti del posla, ki ga je izvajal podizvajalec.

Čeprav položaj ni povsem enak, saj se nanaša še na fazo izbire in ne izvajanja pogodbe, kot je to uporabljeno v predlogu ZJN-3D, Državna revizijska komisija opozarja na sodbo Sodišča EU v zadevi C-395/18 z dne 30. 1. 2020, točka 52: *»Taka ureditev naročniku zlasti ne omogoča, da pri oceni položaja upošteva vrsto upoštevanih dejavnikov, kot so sredstva, ki jih je imel gospodarski subjekt, ki je predložil ponudbo, na voljo, da bi preveril obstoj kršitve obveznosti podizvajalcev oziroma ali je v njegovi ponudbi navedeno, da lahko izvede naročilo, ne da bi bilo nujno, da sklene pogodbo z zadevnim podizvajalcem.«*

K predlogu 4. člena:

V predlogu prvega odstavka 4. člena ZJN-3D je napačno sklicevanje na prvi odstavek 67.a člena ZJN-3. Sklicevanje bi moralo biti na drugi odstavek 67.a člena ZJN-3.

K predlogu 5. člena:

ZJN-3 v točki č šestega odstavka 75. člena uporablja neposrečeno besedno zvezo »upravičeno sklepanje«. Državna revizijska komisija meni, da bi bilo bolje premakniti fokus iz naročnikovega miselnega procesa na stvarnost v dokazanosti z dokazili in torej spremeniti celotno vsebino točke č šestega odstavka 75. člena ZJN-3 tako, da bi se ugotavljalo, ali je naročnik uspel dokazati, da je podan razlog za izključitev, kar bi bilo tudi bolj v skladu s točko d četrtega odstavka 57. člena Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 65; v nadaljevanju: Direktiva 2014/24/EU), v kateri je določeno: *»kadar lahko javni naročnik dokaže, da obstajajo dovolj verjetni indici, da je gospodarski subjekt sklenil dogovore z drugimi gospodarskimi subjekti z namenom izkrivljanja konkurence«*.

Dobrodošlo je, da se sedanji deveti odstavek 75. člena ZJN-3 dopolnjuje tako, da je popravni mehanizem mogoč tudi v primerih razlogov za izključitev iz drugega in četrtega odstavka 75. člena ZJN-3. Vendar ostaja deveti odstavek 75. člena ZJN-3 napisan tako, da ne daje nobene »pomoči« ne naročnikom ne gospodarskim subjektom glede možnih popravnih mehanizmov pri razlogih za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3. V Direktivi 2014/24/EU so popravni mehanizmi v primeru razlogov za izključitev v smislu drugega odstavka 75. člena ZJN-3, ko se nanašajo na plačilo davkov in prispevkov tudi posebej urejeni, ker niso vključeni v šesti odstavek 57. člena Direktive 2014/24/EU:

»Vsak gospodarski subjekt, ki ga zadeva eden od primerov iz odstavkov 1 in 4, lahko predloži dokaze, da je sprejel zadostne ukrepe, s katerimi lahko dokaže svojo zanesljivost kljub obstoju zadevnega razloga za izključitev. Če se šteje, da takšni dokazi zadoščajo, se zadevni gospodarski subjekt ne izključi iz postopka javnega naročanja.

V ta namen gospodarski subjekt dokaže, da je plačal ali da se je zavezal plačati nadomestilo za vso škodo, povzročeno s kaznivim dejanjem ali kršitvijo, v dejavnem sodelovanju s preiskovalnimi organi v celoti razjasnil dejstva in okoliščine ter sprejel konkretne tehnične, organizacijske in kadrovske ukrepe, ustrezne za preprečitev nadaljnjih kaznivih dejanj ali kršitev.

Pri ocenjevanju ukrepov, ki jih sprejmejo gospodarski subjekti, se upoštevajo resnost in posebne okoliščine kaznivega dejanja ali kršitve. Če se šteje, da ukrepi ne zadoščajo, gospodarski subjekt prejme utemeljitev razlogov za takšno odločitev.

Gospodarski subjekt, ki je bil s pravnomočno sodbo izključen iz sodelovanja v postopkih javnega naročanja ali podeljevanja koncesije, med izključitvijo na podlagi te sodbe ni upravičen do uporabe možnosti iz tega odstavka v državah članicah, v katerih sodba učinkuje.»

temveč v drugi odstavek 57. člena Direktive 2014/24/EU, še natančneje pa tretji pododstavek:

»Gospodarski subjekt je izključen iz sodelovanja v postopku javnega naročanja, če je javni naročnik seznanjen, da gospodarski subjekt krši obveznosti plačevanja davkov ali prispevkov za socialno varnost, in če je to ugotovljeno s sodno ali upravno odločbo, ki je dokončna oziroma pravnomočna in zavezujoča, v skladu z zakonskimi določbami države, v kateri ima sedež, ali določbami države članice javnega naročnika.

Javni naročniki lahko poleg tega iz sodelovanja v postopku javnega naročanja izključijo gospodarski subjekt, če lahko na kakršen koli ustrezen način dokažejo, da gospodarski subjekt krši obveznosti plačevanja davkov ali prispevkov za socialno varnost, oziroma lahko izključitev gospodarskega subjekta od njih zahtevajo države članice.

Ta odstavek se ne uporablja več, ko gospodarski subjekt izpolni svoje obveznosti s plačilom dolgovanih davkov ali prispevkov za socialno varnost, po potrebi skupaj z morebitnimi obračunanimi obrestmi ali globami, ali s sklenitvijo zavezujočega dogovora o takem plačilu.»

Iz ZJN-3 niti po upoštevanju predloga ZJN-3D ni mogoče ugotoviti, kaj bi lahko zadoščalo kot popravni mehanizem v primeru nepredloženih obrazcev REK. V času epidemije je veljal Zakon o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/2020; ZIUOOPE), ki je določena vprašanja uredil v drugem odstavku 38. člena, veljavnost ukrepov iz ZIUOOPE pa je bila podaljšana s 3. členom Zakona o dodatnih ukrepih za omilitev posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 15/2021; ZDUOP) do 31. 12. 2021.

K predlogu 6. člena:

Državna revizijska komisija zaradi razlogov, navedenih v stališčih k predlogu 2. člena ZJN-3D, tudi glede predloga 6. člena ZJN-3D meni, da predlagani novi prekršek ni potreben in smiseln.

Treba je tudi opozoriti, da je predlagana predpisana globa za naročnika kot pravno osebo za navedeno opustitev precej visoka (od 10.000 do 50.000 evrov oziroma od 5.000 do 25.000 evrov) in je zato tudi nesorazmerna glede na storjeno kršitev.

K predlogu 7. člena:

V 67. in 67.a členu ZJN-3 so urejena vprašanja pri izvajanju pogodbe in ne vprašanja postopka oddaje javnega naročila. Iz predloga ZJN-3D tako ni jasno, kaj se zgodi pri izvajanju pogodbe.

Samo Červek, univ. dipl. prav.
predsednik Državne revizijske komisije

